

spektørernes Antal til to eller i det Hele taget i Loven at slaa deres Antal fast, tror jeg ikke, man vil kunne kalde heldigt, da man let derved vil komme til den Mening, at Landet skulde deles i visse Kredse, saa at den Eine blev Inspektør i Sylland, den Anden paa Sjælland og Verne ligesom Postinspektørerne, medens Delingen vistnok maa foregaa efter ganske andre Forhold. Jeg finder derfor ingen Anledning til at stemme for disse Endringsforslag.

Bloug: Jeg vil nødig forstyrre den særdeles blide og gennytelige Stemning, som idag hersker mellem den ærede Ordfører og den høitæredede Minister, og jeg skal heller ikke som Medlem af Udvalget vægre mig ved at tage Forslaget under Nr. 18 under fornyet Overveielse; men jeg skal dog tillade mig at sige, at jeg ikke tror, at jeg ved denne Overveielse vil komme til et andet Resultat end det, hvortil Udvalget allerede er kommet, og jeg skal sige hvorfor. Jeg kan godt forstaa, at den høitæredede Minister finder, at det ved en Sag som denne, der er saa want for Regeringen, idet vi jo først nu staa ved dens Begyndelse, kan være ønskeligt at have en sagkyndig Mand som Raadgiver; en Mand med særegne Interesser, begavet med særegne Gæver og udrustet med særegne Kundskaber. Men en saadan Raadgiver faar den ærede Minister sandelig ikke for 500 Rbd. om Aaret, hvis han overhovedet kan faae ham. Jeg tror, at Dpgaven væsentlig maa stilles saaledes: at indsamle Oplysninger om, hvorledes de faktiskke Forhold ved Fabrikkerne omkring i Landet ere, og om, hvorledes denne Lov, der jo er den første, der gaar i denne Retning, virker og overholbes; men til at indsamle saadanne Oplysninger kan man allerbedst bruge et Par yngre Mænd, som efterhaanden meget godt kunne blivde det, som den ærede Minister ønsker at faae strax, og jeg finder da, at det Sted, hvor de af dem indsamlede Oplysninger skulle bearbejdes, mindre bliver Indenrigsministeriet end Statistisk Bureau. Men som Postafgift for at besørge disse Beretninger fra Indenrigsministeriet til Statistisk Bureau er 500 Rbd. om Aaret virkelig for meget, medens det er for lidt til at salarere en særlig sagkyndig, med særegne Gæver udrustet Raadgiver. Derfor er jeg gaaet ind paa det Forslag at stryge Direktørposten, som jo vilde være den første svage Begyndelse til det, man fra en vis Side har forlangt, nemlig et Arbejdsministerium, hvilket jeg ikke tror, der i det Mindste i mange Aar vil være noget Haab om at faae. Jeg tror meget godt, det kan gaa, som Udvalget har foreslaaet, at disse Inspektører efter Overenskomst med Ministeren kunne indsamle de Oplysninger, som behøves til at bedømme Arbejdsforholdene omkring i Landet, saa at man deraf kan slutte, hvad der i saa Henseende videre kan være at gjøre. Jeg tror, at de ere aldeles tilstrækkelige, og at det er klogt at be-

gynde med Lidt. Sa, kan Ministeren faae sin Direktør bevilget paa et andet Sted og komme tilbage i Triumf med ham her, vil jeg ikke være saa grusom at styrte ham ud, men jeg tror, at det er klogt at begynde med saa Lidt som muligt.

Fischer: Derom ere vi jo enige, at Spørgsmaalet om Ansættelsen af en Direktør vil blive at udfylde til 3die Behandling. Jeg haaber, at det ærede Medlem ligesom Udvalgets øvrige Medlemmer vil være rede til at tage under den modneste Overveielse et Forslag fra den ærede Minister, der gaar i den af ham antydede Retning, nemlig om Ansættelsen af en Direktør. Hans Lønning handles der jo ikke om; den vil blive at afgjøre ved Finantsloven og forsaavidt vil jo hans Stilling i flere Punkter komme til at afhænge af senere Forhandlinger; men skal en Direktør ansættes, vil det vistnok være nødvendigt, at det kommer til at staa i Loven. Jeg mener imidlertid for mit Bedkommende, at det vil være ligesaa nødvendigt og rigtigt, at det kommer til at staa i Loven, hvor mange Inspektører der skal ansættes, og det er dette Spørgsmaal, der har bevæget mig til at begjære Ordet; thi jeg lægger megen Vægt paa, at Betydningen heraf kommer til at staa klart, inden vi gaa til Afstemning. Denne Lovs hele Virksomhed vil jo i allerhøjeste Grad blive afhængig af, hvorledes Arbejdsinspektørerne komme til at udføre deres Gjerning; Lovens Virkning, saaledes som den af Udvalget er foreslaaet og af Thinget vedtaget, vil for en væsentlig Del komme til at bero paa, hvad Arbejdsinspektørerne udrette, idet vi paa dem bygge Haabet om at faae en fuldstændigere Lovgivning i Fremtiden. Men dersom det er Tilfældet, vilde jeg ogsaa anse det for at være meget urigtigt, om det ikke i Loven blev optaget, hvor mange Inspektører der skal være; thi det er allerede en stor Ting, der kan foraarsage Banskeligheder i Fremtiden, at det ved Finantsloven skal afgjøres, hvilken Lønningen skal være. Den lægger man til Finantslovens Forhandling tillige det Spørgsmaal, hvor mange der skal være, risikerer man, at der bliver en Uenighed af en saadan Betydning tilstede om Antallet og Lønnen, at Lovens Udførelse kommer til at mangle de Redskaber, der ere aldeles nødvendige. Jeg siger altsaa, at jeg saae helst, at Lønningerne tillige skulde staa ved Siden af, fordi Lønningen jo for en meget væsentlig Del betegner, hvilken Virksomhed man har tænkt sig for Mændene. Men undlader man dette, maa man for al Ting ikke undlade at optage, hvor mange der skal være; thi det er et Spørgsmaal, som bør afgjøres samtidig med denne Lov. Jeg skal endnu hertil kun føje et Par Ord med Hensyn til nogle Uttringer af den næstforegaaende ærede Læser (Orenbøll), som forekommer mig just ikke paa den heldigste Maade at have læst Udvalgets Endringsforslag, som nu foreligge.